

Брюксел, 27 юни 2017 г.
(OR. en)

10536/17

Междуетноститутуционално досие:
2016/0376 (COD)

ENER 302
ENV 651
TRANS 300
ECOFIN 583
RECH 250
IA 118
CODEC 1144

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	10284/17 + COR 1 + ADD 1
№ док. Ком.:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност — Резултати от работата

Приложено се изпраща на делегациите общият подход по посоченото предложение, който беше постигнат от Съвета на 3554-ото заседание на Съвета по транспорт, телекомуникации и енергетика (Енергетика), проведено на 26 юни 2017 г.

На заседанието на Съвета Латвия, Полша, Румъния, Словакия, Обединеното кралство и Унгария възразиха срещу текста на общия подход, а България и Словения се въздържаха. Комисията има обща резерва по текста.

Съображенията ще бъдат адаптирани към постановителните разпоредби на по-късен етап.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

¹ ОВ С, г., стр.

² ОВ С, г., стр.

1. Постигането на по-умерено енергийно потребление е едно от петте измерения на Стратегията за енергиен съюз, приета на 25 февруари 2015 г. Подобряването на енергийната ефективност ще е от полза за околната среда, ще намали емисиите на парникови газове, ще подобри енергийната сигурност чрез намаляване на зависимостта от внос на енергия от страни извън Съюза, ще намали разходите за енергия на домакинствата и компаниите, ще допринесе за облекчаване на енергийната бедност и ще доведе до създаване на работни места и по-голяма стопанска активност в цялата икономика. Това е в съответствие с ангажиментите на ЕС, поети в рамките на Енергийния съюз и на глобалната програма във връзка с изменението на климата, формулирана в Парижкото споразумение от декември 2015 г. на Страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата.
2. Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹ представлява елемент от напредъка към създаването на Енергиен съюз, в който енергийната ефективност следва да се третира като пълноценен енергиен източник. Принципът да се поставя енергийната ефективност на първо място следва да се взема предвид при формулирането на нови правила, ориентирани към предлагането на енергия, както и във връзка с други области на провежданата политика. Комисията следва да гарантира, че енергийната ефективност и мерките, ориентирани към потреблението на енергия, могат да се конкурират на равна нога със създаването на енергогенериращи мощности. Винаги при вземане на решения за планиране на енергийни системи или за съответно финансиране трябва да се разглеждат нуждите от енергийна ефективност. Необходимо е да се реализират подобрения на енергийната ефективност винаги когато те са икономически по-ефективни в сравнение със съответни енергогенериращи решения. Това следва да допринесе за използване на многобройните ползи от енергийната ефективност за европейското общество, по-специално за гражданите и за предприятията.
3. Европейският съвет от октомври 2014 г. определи 27-процентна цел за енергийната ефективност в 2030 г., която да бъде преразгледана до 2020 г. „с оглед размерът на подобрението за ЕС да е 30 %“. През декември 2015 г. Европейският парламент призова Комисията също да прецени постижимостта на 40-процентна цел за енергийната ефективност за същия период от време. Поради това е уместно да се преразгледа и съответно да се измени ДЕЕ, така че тя да се адаптира към перспективата за 2030 г.

¹ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1)

4. На национално ниво не се въвеждат обвързващи цели за периода до 2030 г. Необходимостта Съюзът да постигне своите цели в областта на енергийната ефективност на равнището на ЕС в тяхното изражение на база и на първичното, и на крайното енергийно потребление, съответно в 2020 г. и 2030 г., следва да бъде ясно посочена под формата на обвързваща 30-процентна цел. Това изяснение на равнището на Съюза не би следвало да ограничава държавите членки, тъй като се запазва тяхната свобода да определят своите национални приноси на база на първичното енергийно потребление или крайното енергийно потребление, или на първичните или крайните икономии на енергия, или на енергийната интензивност. При определянето на своите индикативни национални приноси за енергийна ефективност държавите членки следва да вземат предвид, че енергийното потребление на ЕС през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 321 млн. тона нефтен еквивалент първична енергия и съответно 987 млн. тона нефтен еквивалент крайна енергия. Това означава, че потреблението в Съюза на първична енергия следва да бъде намалено с 23 % и съответно потреблението на крайна енергия със 17 % спрямо стойностите от 2005 г. Необходимо е да се извършва редовна оценка на напредъка към постигането на целта на Съюза за 2030 г. и тя се предвижда в законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз.
5. Задължението на държавите членки да въведат дългосрочни стратегии за мобилизиране на инвестиции за саниране на техния национален сграден фонд и да нотифицират тези стратегии до Комисията следва да бъде преместено от Директива 2012/27/ЕС в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹, където се съчетава добре с дългосрочните планове за сгради с близко до нулевото енергийно потребление и за декарбонизация на сгради.
6. С оглед на рамката в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., периодът на действие на задължението за икономии на енергия следва да се удължи след 2020 г. Удължаването на периода на ангажименти и след 2020 г. би осигурило по-голяма стабилност за инвеститорите и по този начин дългосрочни инвестиции и дългосрочни мерки за енергийна ефективност, като например санирането на сгради.

¹ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13)

7. От държавите членки се изисква да постигнат кумулативни икономии на енергия за целия период на задължения, еквивалентни на „нови“ икономии на енергия в размер на 1,5 % от годишните продажби на енергия. Това изискване може да бъде изпълнено чрез нови мерки по енергийната политика, които да бъдат въведени през новия период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., или чрез нови отделни действия в резултат на съответни мерки, въведени преди или по време на предходния период, ако тези отделни действия, водещи до икономии на енергия, действително са въведени през новия период.
- (7a) Налагането на такова изискване спрямо малките островни държави членки би било обаче непропорционално. Пазарът на енергия на тези държави членки действително има своите особености, съществено стесняващи спектъра от възможни мерки за постигане на икономии на енергия, като наличието на едно електроразпределително дружество, липсата на мрежи за природен газ и мрежи за топлоснабдителни и районни охладителни системи, както и малкия размер на разпределителните дружества за петрол. Тези особености са съчетани с малкия размер на енергийния пазар на тези държави членки. Поради това от малките островни държави членки следва да се изисква единствено да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, еквивалентни на 0,8 % от годишните продажби на енергия за периода 2021—2030 г.
- (8) Дългосрочните мерки за енергийна ефективност ще продължат да пораждат икономии на енергия след 2020 г., но за да бъде постиганата целта на ЕС за 2030 г. тези мерки следва да пораждат и нови икономии на енергия след 2020 г. От друга страна, постигнатите след 31 декември 2020 г. икономии на енергия не могат да се отчитат в сумата на кумулативните спестявания за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

9. Новите икономии на енергия следва да бъдат допълнителни спрямо обичайната практика, така че не могат да се отчитат икономии, които при всички случаи са щели да бъдат постигнати. При изчисляване на въздействието на въведените мерки могат да се отчитат само нетните икономии на енергия, изразени като изменение на енергийното потребление, което е пряко породено от съответната мярка за енергийна ефективност. За изчисляването на нетните икономии на енергия, държавите членки следва да определят сценарий на базовата линия, показващ как би се развивала ситуацията при отсъствие на съответната политика. Въздействието на политиката следва да се оценява в съпоставка с така определената базова линия. Държавите членки следва да вземат предвид, че е възможно да са предприети и други политически намеси в рамките на същия времеви период, които също могат да имат въздействие върху икономии на енергия, така че не всички констатирани промени от момента на въвеждане на оценяваната политика могат да бъдат приписани само на тази политическа мярка. Дейностите на задължената, участващата или изпълняващата страна следва действително да допринасят за постигането на декларираните икономии на енергия, за да се осигури изпълнението на изискването за материалност.

10. Не могат да се отчитат икономии на енергия, дължащи се на прилагане на законодателството на ЕС, освен ако въпросната мярка достига отвъд изисквания минимум от съответния законодателен акт на ЕС, било чрез определяне на по-амбициозни изисквания за енергийна ефективност на национално равнище или чрез увеличаване на прилагането на мярката. Като се признава, че санирането на сгради представлява съществен и дългосрочен елемент за увеличение на икономии на енергия, необходимо е да се изясни, че всички икономии на енергия, произтичащи от мерки за насърчаване на санирането на съществуващи сгради могат да бъдат отчитани само ако те са допълнителни спрямо изменения, които биха се случили в отсъствието на съответната енергийно-политическа мярка и ако държавата членка покаже, че задължената, участващата или изпълняващата страна действително е допринесла за постигане на икономии, отчитани във връзка със съответната мярка. Санирането следва да се разбира като включващо санирането на сгради, фасади и сградни компоненти, в т.ч. технически сградни инсталации. Инсталирането на индивидуално оборудване само по себе си не се счита за „система“.
11. В съответствие със Стратегията за енергиен съюз и принципите за по-добра регулаторна дейност следва да се даде по-голямо значение на правилата за мониторинг и верификация, включително с изискване за проверка на статистически представителна извадка от мерки. Изискванията за „представителна извадка със статистически значим дял“ следва да се разбират като изисквания за определяне на подмножество от статистическа популация (от енергоспестяващи мерки) по такъв начин, че то вярно да отразява цялата въпросна популация (всички енергоспестяващи мерки) и поради това да дава възможност за обосновани заключения относно достоверността по отношение на всички мерки.

12. Подобренията на енергийната ефективност на сгради следва специално да облагодетелстват такива потребители, които са енергийно бедни. Държавите членки вече могат да изискват от задължените страни да включват в своите енергоспестяващи мерки социални цели във връзка с енергийната бедност, а сега тази възможност следва да бъде разширена и по отношение на алтернативните мерки и да се трансформира в задължение, като в същото време за държавите членки се запазва пълна гъвкавост по отношение на размера, обхвата и съдържанието на такива мерки. В съответствие с член 9 от Договора, политиките на ЕС в областта на енергийната ефективност следва да са приобщаващи и поради това също да осигуряват достъпност на мерките за енергийна ефективност за енергийно бедните потребители.
13. Енергията, генерираната върху или във сгради посредством технологии за възобновяеми енергийни източници води до намаление на доставяната енергия от изкопаеми горива. Намаляването на енергийното потребление и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки за намаляване на енергийната зависимост на ЕС и на емисиите на парникови газове, особено с оглед на определените амбициозни цели за 2030 г. в областта на климата и енергетиката, както и на поетия глобален ангажимент по време на Конференцията на Страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (COP21), състояла се в Париж през декември 2015 г. Следователно, за целите на задължението за икономии на енергия по член 7, държавите членки следва да имат възможност да отчитат икономии на енергия от възобновяеми източници, генерирана върху или във сгради и използвана в самите сгради, във връзка с изпълнението на изискванията за икономии на енергия.

14. Като част от мерките, определени в Съобщението на Комисията, озаглавено „Нов търговски механизъм за потребителите на енергия“, в контекста на Енергийния съюз и на Стратегията относно отоплението и охлаждането е необходимо да бъдат засилени правата на потребителите за ясна и навременна информация за тяхното енергийно потребление. Поради това членове 9—11 и приложение VII от Директива 2012/27/ЕС следва да се изменят, така че да се предвиди често и по-голямо подаване на обратна информация относно енергийното потребление, когато това е технически осъществимо и икономически изгодно предвид инсталираните измервателни уреди. Следва да се поясни, че дали измерването на разпределението е икономически изгодно или не, зависи от това дали свързаните с него разходи са пропорционални спрямо потенциалните икономии на енергия. При оценката на този въпрос може да се вземе предвид въздействието на други конкретни мерки, планирани в дадена сграда, напр. предстоящо саниране. Следва също да се поясни, че правата във връзка с фактурирането и информацията относно фактурирането или потреблението са валидни и при обслужването на потребители на топлинна енергия, охладителна енергия или топла вода от централен източник, дори и в случаите при които тези потребители нямат преки индивидуални договорни отношения с доставчика на енергия. Определението на понятието „краен потребител“ може да се тълкува като включващо само физически или юридически лица, които закупуват енергия въз основа на пряк, индивидуален договор с доставчик на енергия. Следователно, за целите на тези разпоредби следва да се въведе понятието „краен потребител“, което да означава по-широка група от потребители. Понятието „краен потребител“, следва, в допълнение към крайните клиенти, които закупуват топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за собствено ползване, да обхваща също и обитателите на отделни блокове на многофамилните или многофункционалните сгради, където такива единици се снабдяват от централен източник и когато обитателите нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия. Терминът „измерване на разпределението“ следва да означава измерване на енергийното потребление в обособени части на такива сгради. Новоинсталираните топломери и топлинни разпределители след 1 януари 2020 г. следва да дават възможност за дистанционно отчитане, с цел да се осигури често подаване на информация за потреблението по разходоефективен начин. Новият член 9а се отнася само за топлинната енергия, охладителната енергия и топлата вода, подавани от централен източник. Държавите членки имат свободата да решават дали технологиите за дистанционно отчитане тип „walk-by“/„drive-by“ да се приемат за устройства с дистанционно отчитане. Устройствата с дистанционно отчитане не изискват достъп до отделните жилища или помещения, подлежащи на отчитане.

- 14а. За да се гарантира прозрачност на отчитането на индивидуалното потребление на топлинна енергия и по този начин да се приложи по-лесно измерването на разпределението, държавите членки следва да оповестят публично всички приложими национални правила за дяловото разпределение на разходите за отопление, охлаждане и потребление на топла вода в многофамилните и многофункционалните сгради. В допълнение към прозрачността държавите членки могат да решат да обмислят предприемането на мерки за засилване на конкуренцията в предоставянето на услуги за измерване на разпределението и по този начин да спомогнат за това да се гарантира, че всички разходи, поемани от крайните потребители, са приемливи.
15. Някои разпоредби в член 15 от Директива 2012/27/ЕС, отнасящи се за преобразуването, преноса и разпределението на енергия, следва да бъдат отменени. Преразглеждането на правото на ЕС в енергийната област може да доведе до по-различно структуриране на задълженията на държавите членки по различните законодателни актове, свързани с енергетиката. Това реструктуриране не следва да засяга задължението на държавите членки да спазват изискванията по същество в Директива 2012/27/ЕС, които могат да бъдат изцяло или частично преместени в други актове.
16. В съответствие с техническия прогрес и нарастващия дял на възобновяемите енергийни източници в електроенергийния сектор следва да бъде преразгледан обичайният коефициент на преобразуване, отчитащ първичната енергия, съответстваща на електроспестяванията в kWh, така че да отразява измененията в коефициента на първичната енергия (PEF) при електропроизводството. Изчисленията на PEF при електропроизводството се базират на средни годишни стойности. При генерирането на електроенергия и топлинна енергия в ядрени централи се използва методът на отчитане на физическото съдържание на енергия, а при генерирането на електроенергия и топлинна енергия на база изкопаеми горива и биомаса — методът на отчитане на ефективността при техническо преобразуване на енергия. За енергията от негорими възобновяеми източници методът представлява използването на директна еквивалентност, на базата на подхода на пълната първична енергия. При когенерация, за да се изчисли дялът на първичната енергия, използвана за електропроизводство, се прилага методът, посочен в приложение II към Директива 2012/27/ЕС. Използва се средно за пазара състояние, а не състояние при маргинална (нова) инсталация. Приема се, че к.п.д. на електропроизводството е 100 % за негоримите възобновяеми енергийни източници, 10 % за геотермалните електроцентрали и 33 % за ядрените електроцентрали. Общият к.п.д. при когенерация се изчислява на база на най-актуалните данни от Евростат. На границите на системата PEF е 1 за всички енергийни източници. Изчисленията се базират на най-актуалната версия на референтния сценарий в модела PRIMES. Стойността на PEF се базира на прогнозата за 2020 г. Анализът обхваща държавите членки на ЕС и Норвегия. Данните за Норвегия се базират на данни на ENTSO-E.

17. За да се осигури възможност да бъдат актуализирани приложенията към директивата и хармонизираните референтни стойности по член 14, параграф 10, е необходимо да се разшири обхватът на делегираните пълномощия на Комисията.
18. За да може да се оценява ефикасността на Директива 2012/27/ЕС следва да бъде въведено изискване за общо преразглеждане на Директивата и за съответен доклад до Европейския парламент и Съвета в срок до 28 февруари 2024 г.
19. В съответствие със съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹, държавите членки се задължават, в обосновани случаи, да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
20. Поради това Директива 2012/27/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14

Член 1

Директива 2012/27/ЕС се изменя, както следва:

1. В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящата директива се установява обща рамка от мерки за насърчаване на енергийната ефективност в Съюза с оглед да се осигури постигане на водещите 20-процентни цели на Съюза за 2020 г. и на неговите 30-процентни водещи цели за 2030 г. в областта на енергийната ефективност и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати. В настоящата директива са определени правила, предназначени за отстраняване на пречки в енергийния пазар и за преодоляване на пазарни несъвършенства, които пречат ефективността при енергоснабдяването и енергийното потребление, и е предвидено въвеждане на индикативни национални цели и приноси за енергийна ефективност съответно за 2020 г. и 2030 г.“;

2. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Цели за енергийна ефективност

1. Всяка държава членка определя индикативна национална цел за енергийна ефективност за 2020 г., базираща се на потреблението на първична или крайна енергия, или на икономите на първична или крайна енергия, или на енергийната интензивност. Държавите членки съобщават на Комисията тези цели в съответствие с член 24, параграф 1 и приложение XIV, част 1. При това те изразяват посочените цели като абсолютно равнище на първично енергийно потребление и крайно енергийно потребление през 2020 г. и обясняват как и въз основа на какви данни са направени изчисленията.

При формулирането на тези цели държавите членки вземат предвид следното:

- а) че потреблението на енергия в Съюза през 2020 г. не трябва да надвишава 1 483 млн. тона нефтен еквивалент първична енергия или 1 086 млн. тона нефтен еквивалент крайна енергия;
- б) мерките, предвидени в настоящата директива;

- в) мерките, приети за постигането на националните цели за икономии на енергия, приети в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2006/32/ЕО; и
- г) други мерки за насърчаване на енергийната ефективност в рамките на държавите членки и на равнището на Съюза.

При формулиране на посочените цели държавите членки могат също да вземат предвид национални обстоятелства, оказващи въздействие върху първичното и крайното енергийно потребление, като например:

- а) оставащия потенциал за енергоспестяване по икономически ефективен начин;
- б) изменението и прогнозите за БВП;
- в) промените във вноса и износа на енергия;
- г) разработването на всички възобновяеми енергийни източници, ядрената енергия, улавянето и съхранението на въглероден диоксид; и
- д) ранните действия.

2. До 30 юни 2014 г. Комисията прави оценка на постигнатия напредък и да прецени дали има вероятност Съюзът да постигне през 2020 г. енергийно потребление в рамките на 1 483 млн. тона нефтен еквивалент първично енергийно потребление и/или 1 086 млн. тона нефтен еквивалент крайно енергийно потребление.

3. При извършването на оценката по параграф 2 Комисията:

- а) сумира националните индикативни цели за енергийна ефективност, докладвани от държавите членки;
- б) преценя дали сумата на тези цели може да се счита за надеждно указание, че Съюзът като цяло е поел пътя към постигане на целите, като се вземе предвид оценката от първия годишен доклад съгласно член 24, параграф 1 и оценката на националните планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2;

- в) взема предвид допълнителния анализ, произтичащ от:
- i) оценка на напредъка в областта за енергийното потребление, както и напредъка в областта на отношението на енергийното потребление към икономическата активност, на нивото на Съюза, включително на напредъка в ефективността на производството, преноса и разпределението на енергия (efficiency of energy supply) в държавите членки, които са базирали своите национални индикативни цели на потреблението на крайна енергия или на икономии на крайна енергия, включително на напредъка, дължащ се на спазването от тези държави членки на глава III от настоящата директива;
 - ii) резултати от моделиране във връзка с бъдещите тенденции в енергийното потребление на равнището на Съюза.
- г) съпоставя резултатите по букви а), б) и в) с количеството на енергийното потребление, което би било необходимо за постигане в 2020 г. на енергийно потребление в ЕС, ненадхвърлящо 1 483 млн. тона нефтен еквивалент първична енергия и/или 1 086 млн. тона нефтен еквивалент крайна енергия.

3а. До 31 октомври 2022 г. Комисията оценява дали Европейският съюз е постигнал своите водещи цели по стратегията „Европа 2020“.

4. Всяка държава членка определя индикативни национални приноси в областта на енергийната ефективност за постигане на целта на ЕС за 2030 г. по член 1, параграф 1, в съответствие с член [4] и член [6] от Регламент (ЕС) XX/20XX [относно управлението на Енергийния съюз]. При определянето на тези приноси държавите членки отчитат, че енергийното потребление в ЕС през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 321 млн. тона нефтен еквивалент първична енергия и/или 987 млн. тона нефтен еквивалент крайна енергия. Държавите членки съобщават тези приноси до Комисията като част от своите национални планове за климата и енергетиката, в съответствие с процедурата по член [3] и членове [7] — [11] от Регламент (ЕС) XX/20XX [относно управлението на Енергийния съюз]. “;

3. Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Задължение за икономии на енергия

1. Държавите членки постигат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, които са еквивалентни поне на:

- а) нови икономии ежегодно от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г. в размер на 1,5 % от годишните продажби на енергия на крайни клиенти, изразени като обем енергия и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2013 г.;
- б) нови икономии ежегодно
 - от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2025 г. в размер на 1,5 % от годишните продажби на енергия на крайни клиенти, изразени като обем енергия и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.;
 - от 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 1,0 % от годишните продажби на енергия на крайни клиенти, изразени като обем енергия и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.

Чрез дерогация малките островни държави членки следва да постигнат нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., еквивалентни на 0,8 % от годишните продажби на енергия на крайни клиенти, изразени като обем енергия и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.

За целите на буква б) и без да се засягат параграфи 2 и 3, държавите членки могат да отчитат икономии на енергия, които произтичат от мерки на политиката, независимо дали са въведени след 31 декември 2020 г. или преди това, при условие че тези мерки водят до нови отделни действия, които се предприемат след 31 декември 2020 г.

От тези изчисления могат да бъдат частично или изцяло изключени продажбите на енергия за транспортни цели, изразени като количество енергия.

Държавите членки решават как да бъде разпределено изчисленото количество на новите икономии на енергия по точки а) и б) във всеки от съответните периоди, при условие че в края на всеки период бъдат постигнати общите кумулативни икономии на енергия.

2. При спазване на посоченото в параграф 3 всяка държава членка може:

- а) да извърши изчислението, изисквано по точка а) от параграф 1, като използва стойности в размер на 1 % за 2014 г. и 2015 г.; 1,25 % за 2016 г. и 2017 г.; и 1,5 % за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.;
- б) изцяло или частично да изключи от изчисленията продажбите на количествата енергия, използвана в промишлените дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО;
- в) да позволи икономии на енергия, постигнати в секторите на преобразуване, разпределение и пренос на енергия, в т.ч. чрез ефективна инфраструктура на топлоснабдителните системи и районните охладителни системи, в резултат от изпълнението на изискванията по член 14, параграф 4, член 14, параграф 5, буква б) и член 15, параграфи 1 — 6 и параграф 9, да бъдат отчетени в рамките на изискваните по параграф 1 икономии;
- г) да отчита икономии на енергия от отделни действия, осъществени след 31 декември 2008 г., които продължават да оказват въздействие през 2020 г. и след това и които могат да бъдат измерени и верифицирани, при изчисляване на икономии на енергия по параграф 1;
- д) да отчита икономии на енергия, постигнати в резултат на мерки на политиката, при условие че може да се докаже, че тези мерки са довели до отделни действия, предприети след 1 януари 2018 г. и преди 31 декември 2020 г. и водещи до икономии на енергия след 31 декември 2020 г.
- е) да изключва от изчислението на изискването за икономии на енергия, посочено в параграф 1, 30 % от верифицируемото количество енергия за собствени нужди, генерирано върху или в сгради в резултат на мерки на политиката за насърчаване на нови инсталации с технологии за енергия от възобновяеми източници.

3. Всички използвани опции по параграф 2 сумарно не трябва да надвишават 35 % от количеството икономии на енергия по параграф 1. Държавите членки прилагат и изчисляват ефекта от избраните опции за периодите, посочени в букви а) и б) от параграф 1 поотделно, както следва:

- а) за изчисляването на количеството на изискваните икономии на енергия за периода по буква а) от параграф 1 държавите членки могат да използват посоченото в букви а), б), в) и г) от параграф 2;
- б) за изчисляването на количеството на изискваните икономии на енергия за периода по буква б) от параграф 1 държавите членки могат да използват посоченото в букви б), в) и г) от параграф 2, при условие че отделните действия по смисъла на буква г) продължават да имат верифицируемо и измеримо въздействие след 31 декември 2020 г.

4. Икономии на енергия, постигнати след 31 декември 2020 г., не могат да се отчитат в сумата на кумулативните икономии за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

4а. Държавите членки, които надвишават изискваната сума на кумулативни икономии на енергия за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., могат да прибавят всеки излишък от икономии към сумата от кумулативни икономии на енергия, изисквана за периода до 31 декември 2030 г.

4б. Държавите членки могат да разрешават на задължените страни да отчитат икономии на енергия, постигнати в определена година, като икономии постигнати през всяка от четирите предходни или трите последващи години, стига да не се излиза извън периодите на задължения, определени в параграф 1, доколкото излишъкът от икономии на енергия, постигнат от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., може да бъде отчетен за изпълнението на задълженията между 1 януари 2021 г. и 31 декември 2030 г.

5. Държавите членки осигуряват съответствие на изчисляването на икономии на енергия, произтичащи от мерки на политиката по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6 с посоченото в приложение V.

6. Държавите членки постигат изискваното по параграф 1 количество икономии на енергия или чрез създаване на схема за задължения за енергийна ефективност по член 7а, или чрез предприемане на алтернативни мерки на политиката по член 7б. Държавите членки могат да комбинират схема за задължения за енергийна ефективност с алтернативни мерки на политиката.

6а. При разработването на мерките на политиката, посочени в член 7а и 7б, държавите членки вземат предвид необходимостта от намаляване на енергийната бедност, в съответствие с критериите, определени от държавите членки, и като вземат предвид съществуващите практики в тази област¹;

7. Държавите членки доказват, че в случаите на припокриване на въздействието на мерки на политиката или отделни действия не се извършва двойно отчитане на икономии на енергия.“;

8. До 30 юни 2024 г. Комисията прави оценка на напредъка в постигането на водещите цели, посочени в член 3, параграф 4, и на факта дали с оглед на тази оценка стойността, определена в параграф 1, буква б), второ тире, следва да бъде увеличена до 1,5 % за периода 2026 г. — 2030 г. Ако е целесъобразно, Комисията представя законодателно предложение за тази цел.

4. Добавят се следните членове 7а и 7б:

¹ В зависимост от резултата от обсъжданията на Директива [XXXX] относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, за член 29 от посочената директива може да се добавят препратки.

Схеми за задължения за енергийна ефективност

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълнят своите задължения за постигане на количеството икономии на енергия по член 7, параграф 1 посредством схема за задължения за енергийна ефективност, те гарантират постигането от страна на заинтересованите страни по параграф 2, действащи на територията на всяка държава членка, без това да засяга посоченото в член 7, параграф 2, на изискваните кумулативни енергийни икономии при крайното потребление, посочени в член 7, параграф 1.
2. Държавите членки определят, на базата на обективни и недискриминационни критерии, задължени страни измежду дистрибуторите на енергия и/или компаниите за енергийни продажби на дребно, действащи на тяхната територия и могат да включат в задължените страни също дистрибутори или търговци на дребно на транспортни горива, действащи на тяхната територия. Количеството икономии на енергия, необходими за изпълнение на задължението, се постига от задължените страни при крайните клиенти, посочени съответно от държавата членка, независимо от изчисленията, направени съгласно член 7, параграф 1, или ако държавата членка реши така – посредством сертифицирани икономии на енергия от други страни, както е описано в параграф 5, буква б).
3. Държавите членки изразяват размера на икономии на енергия, които се изискват от всяка задължена страна, или като крайно, или като първично енергийно потребление. Избраният метод за изразяване на изискваното количество икономии на енергия се използва и за изчисляване на декларираните от задължените страни икономии на енергия. Прилагат се коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV.
4. Държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и верификация, в рамките на които се извършва верификация на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от задължените страни. Измерването, контролът и верификацията по тази система се извършват независимо от задължените страни.

5. В рамките на схемата за задължения за енергийна ефективност държавите членки:

- а) [заличена]
 - б) могат да разрешават на задължените страни да отчитат в рамките на изпълнението на своето задължение сертифицирани икономии на енергия, постигнати от доставчици на енергийни услуги или други трети страни, включително когато задължените страни насърчават мерки чрез други одобрени от държавата организации или чрез публични органи, като мерките може да включват или да не включват официални форми на партньорство, както и да бъдат съчетавани с други източници на финансиране. В случаите, при които държавите членки разрешават подобна практика, те гарантират наличието на процес на одобряване, който да е ясен, прозрачен и открит за всички участници на пазара и да цели свеждане до минимум на разходите за сертифициране.
6. Държавите членки публикуват веднъж годишно икономии на енергия, постигнати от всяка задължена страна или всяка подкатегория задължена страна, както и общия обем на икономии на енергия в рамките на схемата.

Член 76

Алтернативни мерки на политиката

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълняват своите задължения за постигане на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия посредством алтернативни мерки на политика, те гарантират постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия при крайните клиенти.
2. [заличен]
3. За всички мерки с изключение на свързаните с данъчното облагане мерки държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и верификация, в рамките на които се извършва верификация на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от участващите или изпълняващите страни Измерването, контролът и верификацията се извършват независимо от участващите или изпълняващите страни.“;

5. Член 9 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Измерване на потреблението на природен газ“

б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че доколкото това е технически осъществимо, финансово разумно и пропорционално спрямо потенциалните икономии на икономии на енергия, крайните потребители на природен газ получават индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно да отразяват действителното енергийно потребление на съответния краен потребител и които да дават информация за действителното време на потреблението.“;

в) параграф 2 се изменя, както следва:

i) въвеждащото изречение се заменя със следното:

„Когато и доколкото държавите членки прилагат интелигентни измервателни системи и са въвели интелигентни измервателни уреди за природен газ в съответствие с Директива 2009/73/ЕО:“;

ii) буква в) и буква г) се заличават;

г) параграф 3 се заличава;

6. Вмъкват се следните членове 9а, 9б и 9в:

„Член 9а

Измерване на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. По отношение на крайните клиенти на топлоснабдителни системи, районни охладителни системи и топла вода за битови нужди държавите членки гарантират, че тези клиенти получават измервателни уреди на конкурентни цени, които вярно да отразяват действителното енергопотребление на крайния клиент.

В случаите, когато топлинната енергия, енергията за охлаждане или за топла вода за дадена сграда се подават от централен източник, обслужващ множество сгради, или от топлоснабдителна мрежа или районна охладителна мрежа, при топлообменника или точката на доставка се монтира топломер или водомер за топла вода.

„Член 9б

Измерване на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. В многофамилните жилищни сгради и многофункционалните сгради с централен източник на топлинна енергия или енергия за охлаждане, или снабдявани от топлоснабдителни и районни охладителни системи, се инсталират индивидуални измервателни уреди за измерване на консумацията на топлинна енергия, охлаждаща енергия или топла вода във всяка обособена част от сградата, когато това е технически осъществимо и икономически изгодно от гледна точка на пропорционалност спрямо потенциалните икономии на енергия.

В случаите, при които използването на индивидуални измервателни уреди не е технически осъществимо или икономически изгодно за измерване на топлинната енергия във всяка обособена част от сградата, се използват индивидуални топлинни разпределители за определяне на потреблението на топлинна енергия при всеки радиатор, освен ако въпросната държава членка докаже, че монтирането на подобни топлинни разпределители не би било разходоефективно. В такива случаи може да бъде разгледана възможността за използване на алтернативни разходоефективни методи за измерване на потреблението на топлинна енергия. Общите критерии, методики и/или процедури за определяне на техническа неосъществимост и за отсъствие на разходоефективност се определят ясно и се публикуват от всяка държава членка.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 индивидуални измервателни уреди се предоставят за топла вода в нови многофамилни сгради и в жилищната част на нови сгради със смесено предназначение, когато те разполагат с централен източник на топлинна енергия за топла вода или се снабдяват от районна отоплителна система.

3. В случаите, при които многофамилни жилищни сгради и многофункционални сгради се снабдяват от топлоснабдителна система или районна охладителна система, или когато за такива сгради преобладават собствени, общи за сградата отоплителни или охладителни инсталации, с цел осигуряване на прозрачност и точност на отчитането на индивидуалното потребление държавите членки оповестяват по прозрачен начин всички приложими национални правила за разпределение на разходите за потреблението на топлинна енергия, охлаждаща енергия или топла вода в такива сгради. Когато е целесъобразно, тези правила включват насоки за начина на разпределяне на разходите за топлинна енергия и/или топла вода, както следва:

- а) топла вода за битови нужди;
- б) топлинна енергия, отделяна от сградната инсталация за отопление на общите части на сградата (в случаите, при които стълбищата и коридорите са оборудвани с радиатори);
- в) с цел отопляване на апартаментите.

„Член 9в

Изискване за дистанционно отчитане

1. За целите на членове 9а и 9б измервателните уреди или топлинните разпределители, монтирани на или след 1 януари 2020 г. [или датата на транспониране, ако тази дата е по-късна], са устройства с дистанционно отчитане. Условията за техническата приложимост и разходоефективността, определени в член 9б, параграф 1, първа и втора алинея, продължават да се прилагат.

2. До xxxx [десет години след датата на влизане в сила на настоящата директива] съответните измервателни уреди и топлинните разпределители, които вече са инсталирани, но не са с възможност за дистанционно отчитане, се преустройват така, че да могат да се отчитат дистанционно, или се заменят с уреди с възможност за дистанционно отчитане освен ако съответната държава членка докаже, че това не е разходоефективно.“;

7. Член 10 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Информация за фактурирането и за потреблението на природен газ“;

б) параграф 1, първа алинея се заменя със следното:

„1. В случаите, при които крайните клиенти не разполагат с интелигентните измервателни уреди, посочени в Директива 2009/73/ЕО, държавите членки гарантират не по-късно от 31 декември 2014 г., че информацията за фактурирането е точна и се основава на действителното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 1.1, по отношение на консумацията на природен газ, когато това е технически възможно и икономически оправдано.“;

в) в параграф 2 първата алинея се заменя със следното: „

„Измервателните уреди, монтирани в съответствие с Директива 2009/73/ЕО, дават възможност за определяне на точна информация за фактурирането въз основа на действителното потребление. Държавите членки гарантират, че крайните клиенти могат да имат лесен достъп до допълнителна информация относно предходно потребление, даваща възможност за подробни проверки на собственото потребление.“;

8. Добавя се следният член 10а:

„Член 10а

**Информация за фактурирането и за потреблението за отопление, охлаждане и
топла вода за битови нужди**

1. Държавите членки гарантират, че когато са инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители, информацията относно таксуването и потреблението е точна и се основава на действителното потребление или показанията на топлинния разпределител, в съответствие с точки 1 и 2 от приложение VIIа за всички крайни потребители, тоест за физически или юридически лица, които закупуват топлинна енергия, охладителна енергия или топла вода за собствена крайна употреба, или физическите или юридическите лица, които заемат отделна сграда или обособена част в многофамилните или многофункционалните сгради, които се снабдяват с топлинна енергия, охладителна енергия или топла вода от централен източник, който няма пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.

Това задължение може, когато дадена държава членка предвижда това, и с изключение на случаите, когато се измерва разпределението на потреблението въз основа на топлинни разпределители съгласно член 9б, да бъде изпълнено чрез система за редовно самоотчитане от крайните клиенти или крайните потребители, при която те предават показанията от своя измервателен уред. Единствено в случаите, при които крайният клиент или крайният потребител не е предал показанията от измервателния си уред за даден период на фактуриране, фактурирането се основава на оценка на потреблението или на фиксирана стойност.

Държавите членки решават кой следва да отговаря за предоставянето на информацията по параграф 1 за крайните потребители, които нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.

2. Държавите членки:

- а) изискват — в случай, че има налична информация за фактурирането на енергията и за предходното потребление или показания на топлинния разпределител на крайните потребители — тази информация да се предоставя, по искане на крайния потребител, на посочен от крайния клиент доставчик на енергийни услуги;
- б) гарантират, че на крайните клиенти се предлага опция за електронна информация за фактурирането и електронни сметки и че при поискване те получават ясно и разбираемо обяснение за начина на изготвяне на тяхната сметка, особено когато сметките не се основават на действително потребление;
- в) гарантират, че на всички крайни потребители се предоставя придружаваща сметката информация за действителното потребление, в съответствие с приложение VIIa, точка 3;
- г) могат да предвидят, че по искане на крайния клиент предоставянето на информация за фактурирането не се счита за искане за плащане. В такива случаи държавите членки гарантират наличието на гъвкави схеми за реалното плащане.“;

9. Член 11 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Разходи за достъп до информация за потреблението на природен газ и до съответната информация за фактурирането“;

б) параграф 2 се заличава;

10. Добавя се следният член 11а:

„Член 11а

Разходи за достъп до информация за измерването и информация за фактурирането и потреблението за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Държавите членки гарантират, че крайните клиенти получават безплатно на всички свои сметки за потребление на енергия и информация за фактурирането, както и че разполагат с безплатен достъп по подходящ начин до данните за своето потребление.

2. Независимо от посоченото в параграф 1, разпределението на разходите за информация за фактурирането по отношение на индивидуалното потребление на енергия за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди в многофамилни жилищни сгради и многофункционални сгради съгласно член 9б се извършва, без да се калкулира печалба. Разходите, произтичащи от възлагането на тази задача на трета страна, обикновено доставчик на услуги или местен доставчик на енергия, които покриват измерването, дяловото разпределяне и отчитането на действителното индивидуално потребление в такива сгради, могат да бъдат прехвърлени на крайните клиенти, доколкото тези разходи са умерени.“;

3. За да се гарантира, че разходите за посочените в параграф 2 услуги по измерване на разпределението са разумни, държавите членки могат да стимулират конкуренцията в този сектор на услугите, като предприемат необходимите мерки, напр. като препоръчват или по друг начин насърчават използването на тръжни процедури и/или използването на оперативно съвместими устройства, улесняващи смяната на доставчиците на услуги.

11. Член 15 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се изменя, както следва:

i) първата и втората алинея се заличават;

ii) третата алинея се заменя със следното:

„Операторите на преносни системи и операторите на разпределителни системи спазват изискванията, посочени в приложение XII.“;

б) параграф 8 се заличава;

11а. В член 20, параграф 6 позоваването на член 7, параграф 1 се изменя на член 7а.

12. Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 22, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 4 декември 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за периоди със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки период.“;

б) добавя се следният параграф 4:

„4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.“

в) параграфи 4 и 5 се преномерират съответно на параграфи 5 и 6“;

13. В член 24 се добавя следният параграф 12:

„12. Комисията прави оценка на настоящата директива най-късно до 28 февруари 2024 г. и на всеки пет години след това и представя доклад до Европейския парламент и Съвета. В този доклад се разглежда по-специално въпросът дали да се промени крайната дата, посочена в член 7, параграф 1, буква б), и дали след 2030 г. да се адаптират изискванията и алтернативният подход по член 5. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от предложения за допълнителни мерки.“;

14. Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от XXXX *[Моля въведете датата, която е 24 месеца след датата на влизането в сила]*. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива, или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

към предложението за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Приложения IV и V се изменят, както следва:

- а) В приложение IV бележка под линия 3 се заменя със следното: „(3) Тази стойност може да се използва в случаите, при които енергоспестяванията се изчисляват като първична енергия посредством подход „отдолу нагоре“, базиращ се на крайното енергийно потребление. За енергоспестявания, изразени в kWh електроенергия, държавите членки могат да използват стойността 2,0 на обичайния коефициент на преобразуване, отчитащ първичната енергия. Държавите членки могат да използват и друга стойност на този коефициент, при условие че направят съответната обосновка.“.
- б) Приложение V се заменя със следното:

„Приложение V

Общи методи и принципи за изчисляване на въздействието на схемите за задължения за енергийна ефективност или на други мерки по енергийната политика, съгласно член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6

1. Методи за изчисление на икономии на енергия, които не се дължат на данъчни мерки, за целите по член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6.

Задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи могат да използват следните методи за изчисление на икономии на енергия:

- а) предполагаеми икономии на енергия в съответствие с резултатите от независим мониторинг на предходни енергийни подобрения в сходни инсталации. Този вид подход се нарича „*ex-ante*“;

- б) измерени икономии на енергия, при които енергоспестяването от прилагането на дадена мярка или на пакет от мерки се определят чрез регистриране на действителното намаление на енергопотреблението, като се вземат предвид такива фактори като допълнителност, обитаване, обем на продукцията и метеорологични условия, които могат да влияят върху потреблението. Този вид подход се нарича „ex-post“;
 - в) пропорционално оценени икономии на енергия, при които се използват инженерни оценки на енергоспестяването. Този подход може да се използва само когато установяването на стабилни измервани данни за конкретна инсталация е трудно или несъразмерно скъпо, напр. при замената на компресор или електродвигател с консумация в kWh, различна от тази на съоръжение, за което са измерени независими данни относно икономии на енергия, или когато тези оценки се правят въз основа на установени в национален мащаб методики и референтни стойности от квалифицирани или акредитирани експерти, които са независими от задължените, участващите или изпълняващите страни;
 - г) наблюдавани икономии на енергия, при които се определя потребителската реакция спрямо съвети, информационни кампании, схеми за етикетиране или сертифициране, или използване на интелигентни измервателни уреди. Този подход може да се използва единствено за икономии на енергия, които произтичат от промени в потребителското поведение.
2. При определяне на икономии на енергия за дадена мярка за енергийна ефективност за целите по член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6 се прилагат следните принципи:
- а) за икономии на енергия трябва да бъде показано, че са допълнителни спрямо икономии, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни и/или на изпълнителните органи. За да определят кои икономии на енергия могат да бъдат отчитани като допълнителни, държавите членки вземат предвид как би се изменяло енергопотреблението и търсенето на енергия в отсъствие на съответната мярка на енергийната политика.

- б) икономииите на енергия, дължащи се на прилагането на задължителното законодателство на ЕС, се считат за икономии, които при всички случаи биха се реализирали, и поради това не могат да се отчитат по член 7, параграф 1. По изключение, икономииите на енергия, свързани със санирането на съществуващи сгради, могат да се отчитат по член 7, параграф 1, при условие че е осигурено съответствие с критерия за материалност по точка 3, буква з). Икономииите на енергия в резултат от изпълнението на националните минимални изисквания за новите сгради, въведени преди транспонирането на Директива 2010/31/ЕС, могат да се отчитат по член 7, параграф 1, буква а), при условие че е осигурено съответствие с критерия за материалност по точка 3, буква з).
- в) кредит за постигнати икономии на енергия може да се признава само за икономии на енергия, надхвърлящи следните равнища:
- i) стандартите на Съюза за емисиите от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹ и на Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета²;
 - ii) изискванията на Съюза за оттегляне от пазара на някои продукти, свързани с енергопотреблението, в съответствие с изпълнението на мерки за прилагане съгласно Директива 2009/125/ЕО.
- г) разрешено е признаването на икономии в резултат от политики, имащи за цел насърчаване на по-добра енергийна ефективност на продукти, съоръжения, сгради и строителни елементи, процеси или пазари;

¹ Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1)

² Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1)

- гг) икономииите на енергия, които са резултат от мерки на политиката, насърчаващи инсталирането на технологии за възобновяема енергия от малък мащаб върху или във сгради, се считат за допустими и могат да се отчитат като спомагащи за изпълнението на изискванията за икономии на енергия по член 7, параграф 1, доколкото допринасят за намаляване на продажбите на енергия на крайни клиенти в сградата и до размера на обема на икономииите на първична енергия. Изчисляването на икономииите отговаря на изискванията по настоящото приложение.
- д) възможно е да се отчита пълен кредит за политики, ускоряващи възприемането на по-ефективни продукти и превозни средства, при условие че се покаже, че това възприемане се реализира преди изтичането на средния очакван живот на продукта или превозното средство, или преди продуктът или превозното средство да бъдат заменени според обичайната практика, и че икономииите на енергия се отчитат само за периода до изтичането на средния очакван живот на продукта или превозното средство, които се заменят;
- е) при насърчаването на прилагането на мерки за енергийна ефективност държавите членки гарантират, когато това е приложимо, поддържане на стандартите за качество на продуктите, услугите и внедряването на мерки за енергийна ефективност, или съответно гарантират въвеждането на такива стандарти в случаите, при които те не съществуват
- ж) за да се отчетат различията в климата между отделни климатични области, държавите членки могат да изберат да отчитат икономииите на енергия спрямо стандартна стойност или да определят различни икономии на енергия в съответствие с различните температури в отделните области;

- з) при изчисляването на икономии на енергия се отчита времетраенето на мерките. Това може да се прави чрез отчитане на икономии, които ще се постигнат от всяко отделно действие между датата на реализацията и съответно 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според разглеждания случай. Като алтернативна възможност, държавите членки могат да възприемат друг метод, за който се счита, че ще даде поне същия общ размер на икономии. Когато използват други методи, държавите членки гарантират, че общият размер на икономии на енергия, изчислен по тези методи, не надхвърля размера на икономии на енергия, който би се получил в резултат от изчисление с отчитане на икономии от всяко отделно действие между датата на неговата реализация и съответно 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според разглеждания случай.
3. Държавите членки гарантират спазване на следните изисквания във връзка с мерките по енергийната политика, предприемани в съответствие с член 7б и член 20, параграф 6:
- а) мерките по енергийната политика и индивидуалните действия пораждат верифицируеми икономии на енергия при крайното енергийно потребление;
 - б) отговорността на всяка изпълняваща страна, участваща страна или изпълнителен публичен орган се определя ясно в зависимост от съответния случай;
 - в) икономии на енергия, които са постигнати или следва да бъдат постигнати, се определят по прозрачен начин;
 - г) размерът на икономии на енергия, които се изисква или следва да бъдат постигнати чрез дадена мярка на енергийната политика, се изразява под формата или на крайно, или на първично енергийно потребление, като се използват коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV;
 - д) изготвя се и се предоставя на обществеността, освен в случаите, когато това е неосъществимо, ежегоден доклад относно икономии на енергия, постигнати от изпълняващите страни, участващите страни и изпълнителните органи, придружен от данни за годишните тенденции на икономии на енергия;

- е) резултатите се следят и се вземат подходящи мерки, ако напредъкът е незадоволителен;
 - ж) икономии от дадено отделно действие не могат да бъдат декларирани от повече от една страна;
 - з) демонстрира се, че действията на съответната участваща страна, изпълняваща страна или изпълнителен орган са причина за постигането на отчитаните резултати.
4. При определянето на икономии на енергия, дължащи се на свързани с данъчното облагане мерки по енергийната политика, въведени в съответствие с член 7б, се прилагат следните принципи:
- а) кредит за постигнати икономии на енергия се предоставя само за икономии на енергия, постигнати в резултат на данъчни мерки, надхвърлящи приложимите за горивата минимални равнища на данъчно облагане, изисквани съгласно Директива 2003/96/ЕО на Съвета¹ или съгласно Директива 2006/112/ЕО на Съвета²;
 - б) еластичностите на цените, използвани при изчислението на въздействието на (енергийните) данъчни мерки, трябва да изразяват реакцията в краткосрочен и дългосрочен план на търсенето на енергия спрямо измененията на цените и се оценяват на базата на неотдавнашни и представителни данни от официални източници;
 - в) икономии на енергия, дължащи се на придружаващи инструменти на данъчната политика, включително фискални стимули или плащания във фонд, се отчитат отделно.

5. Нотифициране на методиката

Държавите членки уведомяват Комисията за предложената от тях подробна методика за функционирането на схемите за задължения за енергийна ефективност и на алтернативните мерки по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6. Освен в случаите на данъчни мерки, това уведомление включва подробна информация относно:

¹ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51)

² Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1)

- а) равнището на изискването за икономии на енергия или на очакваните икономии, които да бъдат постигнати през целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.
- б) задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи;
- в) целевите сектори;
- г) мерките по енергийната политика и индивидуалните действия, предвидени в съответната мярка по енергийната политика, включително очакваното общо кумулативно количество на икономии по всяка мярка;
- д) продължителността на периода на задълженията по схемата за задължения за енергийна ефективност;
- е) действията, предвидени в рамките на съответната мярка по енергийната политика;
- ж) изчислителната методика, включително начина, по който са определени допълнителността и материалността, както и методиките и референтните стойности, използвани за приетите и пропорционално оценените икономии;
- з) времетраенията на мерките, как са изчислени те и на какво се базират;
- и) подходът, използван за отчитане на климатичните различия в рамките на съответната държава членка;
- й) системите за мониторинг и верификация за мерките по член 7а и член 7б и как се осигурява тяхната независимост от задължените, участващите или изпълняващите страни;
- к) в случая на данъчни мерки, нотификацията включва подробна информация относно:
 - и) целевите сектори и сегмента данъкоплатци;
 - ii) изпълнителния публичен орган;
 - iii) очакваните икономии на енергия;

- iv) срокът на действие на данъчната мярка; и
- v) изчислителната методика, включително кои еластичности на цени са използвани и как те са определени.“;

2. Приложение VII се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Минимални изисквания за фактуриране и информация за фактурирането въз основа на действителното потребление на природен газ“;

- б) Добавя се следното приложение VIIa:

„Приложение VIIa

Минимални изисквания за информацията за фактурирането и потреблението за отопление, охлаждане и топла вода

- 1. Фактуриране въз основа на действителното потребление или показанията на топлинния разпределител

За да се даде възможност на крайните потребители да регулират своето енергопотребление, фактурирането се извършва въз основа на действителното потребление или показанията на топлинния разпределител поне веднъж годишно.

- 2. Минимална честота на предоставянето на информация за фактурирането или информация за потреблението

Считано от [XXX — датата на транспониране], в случаите, при които има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, информацията за фактурирането или информацията за потреблението въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител се предоставя поне веднъж на тримесечие, ако крайните клиенти са предпочели да получават електронни сметки, а в останалите случаи — два пъти годишно.

Считано от 1 януари 2022 г., в случаите, при които има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, информацията за фактурирането или информацията за потреблението въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител се предоставя поне на всеки два месеца. Отоплението и охлаждането могат да бъдат освободени от това изискване в периодите извън отоплителния/охладителния сезон.

3. Минимално необходима информация, която трябва да се съдържа в сметката въз основа на действителното потребление или на показанията на топлинния разпределител

Държавите членки гарантират, че крайните потребители имат достъп до следната информация в ясна и разбираема форма, която да се съдържа във или да придружава техните сметки въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител:

- а) текущи цени и действително потребление или общите разходи за топлинна енергия и показанията на топлинния разпределител;
- б) информация относно микса на използваните горива, включително за крайни потребители, ползващи енергия от топлоснабдителна система или система за охлаждаща енергия;
- в) сравнение на енергопотреблението на крайните потребители с потреблението за същия период през предходната година, представено графично и с корекция за климатичните условия при отопление и охлаждане;
- г) информация как да се влезе в контакт с организации на крайни клиенти, енергийни агенции или подобни органи, включително адреси в интернет, от които може да се получи информация за възможните мерки за подобряване на енергийната ефективност, сравнителните профили на крайни потребители и/или обективните технически спецификации на енергопотребяващото оборудване.

Освен това държавите членки трябва да вземат необходимите мерки, за да получават крайните потребители сравнения с осреднена нормализирана или референтна стойност на потреблението на краен потребител от същата категория, изразено в ясна и разбираема форма в техните сметки или със съответна съдържаща се в тях препратка, въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител.“.